

Tevergeefs geloofd.

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977

www.agbsf.com

"1Kor.15:1-4: Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;

"1Kor.15:2: Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.

"1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

"1Kor.15:4: En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

De passage over het evangelie, in de verzen 3 en 4, is zeer duidelijk, en in het algemeen vormt het geen enkel probleem voor gelovigen of ongelovigen. Vers 1 is eveneens duidelijk: om gered te worden moet iemand het evangelie horen (vers. 3 en 4); het aannemen, er in staan, en wordt er door gered.

Maar dan komt vers 2.

In het kader van het thema van hoofdstuk 15, de opstanding, is het duidelijk dat het verwijst naar de opstanding van Christus uit de doden als een noodzakelijk onderdeel van het evangelie om het te bekrachtigen. Zie vers 14:

"1Kor.15:14: En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof.

Er is echter een toepassing gemaakt in de christelijke theologie die leert dat iemands geloof ijdel of waardeloos kan zijn door het gedrag dat die iemand vertoont. Dit is het gevolg van twee theologische stellingen uit in de 16de en 17de eeuw, bekend als het Calvinisme en Arminianisme. De volgende passages in de Schrift zijn, onder andere, de voornaamste Schriftuurlijke onderbouwing van deze twee geloofssystemen:

"Luk. 8:11: Dit is nu de gelijkenis: Het zaad is het Woord Gods.

"Luk.8:12: En die bij den weg bezaaid worden, zijn dezen, die horen; daarna komt de duivel, en neemt het Woord uit hun hart weg, opdat zij niet zouden geloven, en zalig worden.

"Luk.8:13: En die op de steenrots bezaaid worden, zijn dezen, die, wanneer zij het gehoord hebben, het Woord met vreugde ontvangen; en dezen hebben geen wortel, die maar voor een tijd geloven, en in den tijd der verzoeking wijken zij af.

"Luk.8:14: En dat in de doornen valt, zijn dezen, die gehoord hebben, en heengaande verstikt worden door de zorgvuldigheden, en rijkdom, en wellusten des levens, en voldragen geen vrucht.

"Luk.8:15: En dat in de goede aarde valt, zijn dezen, die, het Woord gehoord hebbende, hetzelve in een eerlijk en goed hart bewaren, en in volständigkeit vruchten voortbrengen.

"Hebr.6: 4: Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn,

“Hebr.6:5: En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw,

“Hebr.6:6: En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken.

“Hebr.6:7: Want de aarde, die den regen, menigmaal op haar komende, indrinkt, en bekwaam kruid voortbrengt voor degenen, door welke zij ook gebouwd wordt, die ontvangt zegen van God;

“Hebr.6:8: Maar die doornen en distelen draagt, die is verwerpelijk, en nabij de vervloeking, welker einde is tot verbranding.

In het eerste deel van de passage in Lukas hebben we het fundament van de leer van Calvijn aangaande de “onvoorwaardelijke verkiezing”. Deze leer beweert, in het kort, dat degenen die God vooraf verkiest zullen worden voorbereid om het zaad (het evangelie) te ontvangen, en dat zij daarom de enigen zullen zijn waarin het evangelie stevig geworteld is. Dat zal zich vervolgens vertonen in hun gedrag volgens passages zoals Matthew 7: 16-20 en 1 Johannes 3: 9 (de leer van "krachtdadige volharding").

Alle anderen --- degenen die niet zijn "uitverkoren" --- zullen uiteindelijk terugvallen in hun oude zondige gewoonten, of zoals een beroemde radio prediker het uitdrukt: "terug naar de varkensstal."

Het tweede deel van de passage in Lukas en de passage in Hebr.6 zijn meer Arminiaans dan Calvinistisch, omdat zij de gelovige inderdaad laten zien als iemand die deelgenoot van de "hemelse gave" is geweest, en deelgenoot van de kracht die daaruit volgt (zie ook Handelingen 2:38-41), maar, blijkbaar als een daad van zijn eigen wil, valt hij terug in zijn oude gewoonten, en dus van God's genade (een voorbeeld is Handelingen 5: 1-10).

Er is hier geen enkel betoog over hetgeen deze passages werkelijk zeggen en betekenen. Ik denk dat ze precies zeggen wat ze betekenen, en menen wat ze zeggen. Degenen die werkelijk geloofden zouden goede vruchten voortbrengen (werken); degenen die geen goede vruchten voortbrachten, of toestonden dat hun wereldse gezindheid hen in de weg stond, zouden geen goede vruchten voortbrengen, en daardoor laten zien dat hun geloof tevergeefs is geweest. Het Calvinisme zegt dat ze vanaf het begin valse gelovigen waren (geen "uitverkoren"), en de Armenianen (dat wil zeggen, de moderne hedendaagse versie) zouden zeggen dat hun "teruggevallen" toestand ze terug voert naar een verloren positie. In beide gevallen wordt de zaligheid van de persoon als ijdel beschouwd op basis van slechte werken.

De vraag echter is deze: zijn deze verzen rechtstreeks van toepassing op u en mij? Het antwoord is een volmondig NEE!

Het probleem met deze twee modellen is er één van toepassing. In het pogen de leer van deze verzen toe te passen op mensen in de hedendaagse wereld, die zichzelf christenen noemen, falen deze theologische standpunten om de apostel Paulus te gehoorzamen in zijn opdracht om "het woord der waarheid recht te snijden". (2 Timotheüs 2:15). Wat ze hebben gedaan is het toepassen van instructies, bedoeld voor een andere tijd en plaats, te plaatsen in de huidige bedeling (Efeziërs 3:2). Ze passen in feite de leer toe die gegeven is aan de twaalf apostelen van Israël (Matth. 10:5), en die leer wordt aangeduid als "het evangelie van het Koninkrijk" (Matth. 9:35, 4:23; 24:14; Markus 1:14), terwijl Paul in zijn 13 brieven verwijst naar "het

evangelie van Christus" (Romeinen 1:16), dat exclusief aan hem is gegeven voor "het lichaam van Christus." (Romeinen 12:5; 1 Cor 12:27)

Bij het toepassen van het beginsel van het recht snijden worden we geroepen niet alleen te kijken wat de passages duidelijk zeggen, maar ook wie ze heeft geschreven, voor wie zij bestemd zijn, en waar (binnen de totale strekking van Heilige Schrift) zij zich bevinden. Aldus zien wij in de context dat 1 Korinthiërs 15 "het evangelie" (verse 1) is dat de apostel Paulus predikte in de gemeente te Korinthe, het evangelie "dat ik predik onder de Heidenen" (Galaten 2: 2). Dit geeft ons het "van wie" en "naar wie", en vertelt ons ook "waar" het staat in de Schrift. De verzen 3 en 4 geven ons de exacte formulering waarnaar hij drie keer verwijst als "mijn evangelie" (Romeinen 2:16, 16:25, 2 Tim 2:8). Nergens anders in het Nieuwe Testament is dezelfde woordkeuze gebruikt wanneer wordt verwezen naar het evangelie. Andere bewoordingen die Paulus gebruikt om zijn evangelie te identificeren zijn: "het evangelie der voorhuid," (Galaten 2:7), "het evangelie van Christus," (2 Kor. 2:12), "het evangelie uwer zaligheid" (Efeziërs 1:13), "het evangelie des vredes", (Efeziërs 6:15) "het evangelie van onze Heer Jezus Christus" (2 Thess. 1:8), "het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods", (1 Tim 1:11) en in tal van andere plaatsen in zijn 13 brieven "gewoon" als "het evangelie."

Terwijl ik niet geloof dat de Schrift leert dat iemand die gered is en in het lichaam van Christus is zijn/haar zaligheid kan verliezen, zoals iemand onder het evangelie van het Koninkrijk dat wel kon; ik geloof dat er een voorwaarde is, anders dan ongeloof, in de letterlijke opstanding van Christus dat iemands geloof ijdel maakt.

Laten we ons eens voorstellen dat wij ons in een wereld zouden bevinden waar geld niet meer wordt gebruikt als een ruilmiddel. Iemand kan beschikken over een product of dienst door er om te vragen, zonder dat er geld aan te pas komt.

Als dat het geval is en er iemand bij uw deur kwam met een koffer vol geld, laten we zeggen, een miljoen dollar, en het aan u aanbood zonder addertjes onder het gras, zou u dan een geldige reden kunnen bedenken om het geld te ontvangen?

Nee, dus u zou waarschijnlijk de gift weigeren op grond van het feit dat er geen geldige reden voor is. Wat echter als de persoon, die de aanbieding aan u heeft gedaan, u kenbaar maakt dat iedereen in uw buurt het geld heeft ontvangen, en u, omdat u niet anders wil zijn, zegt "zeker, waarom niet. Wat geeft het ook?" Zou u dat geld dan niet ontvangen zonder een geldige reden? Dit zou hetzelfde zijn als het bezitten van een zwaar geïsoleerde Eskimo-jas in Panama. Met andere woorden: zo'n Eskimo pak draag je niet in een warm land, je hebt er daar niets aan.

Het punt is dit: als iemand zichzelf niet beschouwt als een verloren zondaar, die niet in staat is zichzelf/haarzelf te redden door eigen werken, zo iemand heeft dan geen geldige reden voor het ontvangen van de gave van zaligheid door het evangelie.

Er zijn veel gelovigen die passen in deze categorie. Ze zouden leden kunnen zijn van gemeenten, die gemeenten getrouw bezoeken en hun respectieve organisaties ondersteunen, maar kunnen zich de tijd niet echt herinneren dat ze zichzelf zagen als verloren zondaars, en Christus vertrouwden als hun Verlosser. Ze zullen waarschijnlijk iets zeggen als "Ik heb altijd al geloofd," of "onze familie is altijd zo en zo geweest... en behoorde tot die en die gemeente, etc."

Niemand is in de kerk, het lichaam van Christus, geboren. Ook kan niemand door middel van het lidmaatschap van een kerk of organisatie, of door het uitvoeren van het zogenoemde "recht van toegang," zoals communie of doop, binnenkomen in het lichaam van Christus.

U kunt binnenkomen door de erkenning van uw behoefte aan een Verlosser, ophouden te vertrouwen op uw eigen werken --religieuze of anderszins-- maar gewoon het geschenk van de zaligheid ontvangen tengevolge van het offer dat Christus voor u heeft gebracht, door in uw hart te geloven dat Christus stierf voor al uw zonden (verleden, heden en toekomst), en op de derde dag weer is opgestaan voor uw rechtvaardigmaking.(Romeinen 10:9; 4:25) Wanneer u dit doet, dan zal God u laten weten dat u gered bent, want op dat moment: "getuigt de Geest zelf met onze geest, dat we kinderen Gods zijn."(Romeinen 8:16).

In tegenstelling tot de gelovigen in de "evangelien", (Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes) en de Hebreeuwse brieven (Hebreeën tot en met Openbaring), die, op grond van slechte werken, "verwerpelijk" worden (1 Kor. 9: 27), kan de gelovige in de bedeling der genade niet opnieuw "verloren gaan" ongeacht wat hij/zij doet of niet doet. Zodra iemand het evangelie met geheel zijn hart geloofd, verzegeld God hem: "met de Heilige Geest der belofte... tot de dag der verlossing" (Efeziërs 1:14; 4:30) Dit is wat het betekent om bevestigd in Christus te zijn. Bent u, beste lezer, bevestigd in Christus?

Mike Schroeder.